

i § 6. Naar Boligkommissionen skriver som før anført, at man bør arbejde hen til at stille saa faa Ændringsforslag som paa nogen Maade muligt, synes jeg egentlig ikke, at den Stilling, som Flertallet i Kommissionen har indtaget med Hensyn til Ændringen i § 3, og som den højtærede Indenrigsminister har fulgt, rigtig stemmer hermed. Jeg antager, at den højtærede Indenrigsminister, ligesom de Medlemmer af Tinget, der var Medlemmer af det sidste Udvalg, vil erindre, at det voldte nogen Vanskelighed at komme til Overenskomst om denne Bestemmelse, men hvis jeg ikke husker fejl, enedes vi alligevel alle om den gældende Affattelse. Det er da med en vis Beklagelse, jeg for mit Vedkommende ser dette Spørgsmaal rejst ved den foreslaaede midlertidige Forlængelse af den eksisterende Lovs Gyldighed.

Da alle de øvrige Ændringer er foreslaaede dels af hele Boligkommissionen, dels af Ministeriet, finder jeg ingen Anledning til at omtale dem. Den højtærede Indenrigsminister har jo ved Forelæggelsen omtalt dem ret udførligt, og jeg anser en Debat om dem her for ganske overflødig. Ligeledes anser jeg det for klogere at undlade ved denne Sags Behandling at foranledige en længere Diskussion om det mere principielle Spørgsmaal, da det, som nævnt, kun drejer sig om en midlertidig Forlængelse af en bestaaende Lov, som man er enig om ikke kan undværes for Tiden. En større Debat her i Salen føres let videre ud i Befolkningen, og den bidrager let til en mindre god Forstaaelse hos de interesserede Parter. Misfornøjelse og Mistillid har vi nok af. En videre Behandling af dette Lovforslag foregaar efter min Opfattelse rettest i et Udvalg, og jeg vil derfor, naar Forhandlingen er sluttet, tillade mig at stille Forslag om, at Sagen henvises til et Udvalgs Behandling. Eftersom den nu gældende Lov kun gælder til 1. November, vil det jo være nødvendigt, at Arbejdet paa dette Lovforslag fremskyndes, og jeg vil gerne for mit Vedkommende og paa mit Partis Vegne tilføje, at det er vor Hensigt at fremskynde Arbejdet paa denne Sag saa meget som paa nogen Maade muligt.

Med den af den højtærede Formand givne Tilladelse vil jeg blot nævne, at jeg for mit Vedkommende og paa mit Partis Vegne vil anbefale det Lovforslag, der er opført under sidste Punkt paa Dagsordenen: Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov om Forbud mod Nedriv-

ning af Bygninger m. m. Der er jo heri givet en Bemyndigelse til Kommunerne, som de kan benytte, hvis de vil, og lade være at benytte, om de vil. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at der neppe er nogen Grund for os til at gøre Forandringer i Lovforslaget eller at lægge nogen som helst Hindring i Vejen for, at Loven kommer til at træde i Kraft den 1. November samtidig med Huslejeloven og ligeledes ophører at eksistere samtidig med Huslejeloven.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis og egne Vegne anbefale, at Sagen fremmes saa hurtigt, at vi ikke den 1. November eller Dagen før skal staa uden Huslejelov; det vilde jeg anse for i høj Grad uheldigt for alle de interesserede Parter.

Godskesen: Ogsaa jeg finder, at der i og for sig er noget beklageligt i, at vi atter skal vedtage en Huslejelov med deraf flydende stærke Indgreb i Kontraktfriheden. Man afhjælper herved paa en Maade Nutidens Brøst paa Fremtidens Bekostning. Thi det kan ikke betvivles, at de stærke Indgreb, man nu gør i Kontraktfriheden, vil, som det tidligere er paavist fra meget sagkyndig Side, virke tilbage paa Byggelysten og paa Realkredititten, saaledes at man ved at vedtage en fortsat Huslejelovgivning kan komme til at modvirke det, som man dog allerhelst vil fremme, nemlig Tilvejebringelsen af nye Bygninger, det eneste virkelig fyldestgørende og heldbringende Lægemiddel mod Bolignøden.

Mine Venner og jeg er ikke desto mindre paa det rene med, at som Forholdene stiller sig, er det nødvendigt at se bort fra disse Betænkeligheder og skride til en Forlængelse af Huslejelovens Gyldighed, og vi er for vort Vedkommende særdeles villige til at medvirke til en saadan Forlængelse. Men vi fastholder nu som tidligere, at de Indgreb, man gør i Kontraktfriheden og det frie Erhvervsliv, bør ikke strækkes videre end absolut fornødent, og de bør heller ikke opretholdes længere end absolut fornødent.

Det foreliggende Lovforslag hviler jo paa en Indstilling fra Boligkommissionen. Ogsaa ved Behandlingen af tidligere Lovforslag har der som Grundlag for Behandlingen foreligget Udtalelser fra Boligkommissionen. Saa vidt jeg ser, stiller Sagen sig imidlertid noget anderledes nu, end den stod, i alt Fald da vi behandlede den sidst. Den Gang forelaa der en